

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **Z. Ž.**,
bytem

zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2,
Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**,
se sídlem Žerotínovo nám. 5/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17. 1. 2017, č. j. JMK 7599/2017, sp. zn. S-JMK
4779/2017/ODOS/No

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasné podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hodonín, odboru dopravy a přestupků (dále

též „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 11. 2016, č. j. 160415/2016/OdaP/OP/Št (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 3. 10. 2016 v 14:38 hod v k. ú. Hodonín, na silnici č. I/55, v blízkosti firmy VASE, ve směru jízdy na obec Rohatec, jako řidič vozidla tov. zn., reg. zn., za jízdy mimo obec, překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 34 km/h, jak bylo zjištěno měřením Policie ČR silničním laserovým rychloměrem TruCam, výrobní číslo TC003685, provedeným v souladu s platnou metodikou, číslo snímku z měřiče 3669. Žalobci byla naměřena rychlost vozidla 128 km/h, po odpočtu tolerance měření pak skutečná rychlost vozidla byla 124 km/h, následně byl předepsaným způsobem zastaven hlídkou Policie ČR, s přestupkem na místě nesouhlasil, možnost vyjádřit se k věci nevyužil a odmítl se podepsat.
3. Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. e) silničního zákona uložena sankce ve formě pokuty ve výši 3.500,- Kč, a současně mu byla podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a vyhlášky č. 231/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000,- Kč.

II. Žaloba

4. Žalobce trval na tom, že se vytýkaného přestupku nedopustil, přičemž měl za to, že ve správním řízení nebylo řádně provedeno dokazování. Nebylo řádně provedeno měření, o čemž svědčí údajně naměřená rychlost, která nemohla být skutečně naměřena, proto žalobce odmítl podepsat záznam o přestupku vyhotovený na místě. O nedostatečném dokazování svědčí rovněž fakt, že správní orgán I. stupně neprovedl ani důkazy, které jsou k provedení nenáročné, a na základě kterých by měl jistotu, že bude dostatečně zjištěn skutkový stav spáchaného přestupku. Žádná skutečnost uvedená ve spise nepotvrzuje, že by měření proběhlo řádně, a žalobce byl přesvědčen o tom, že ani řádně provedeno být nemohlo.
5. Žalobce dále upozornil na to, že oznámení o přestupku ani úřední záznam není důkaz, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 239/2016 - 39.
6. Další námitkou brojil žalobce proti tomu, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí nebylo uvedeno, že je s odsouzením za přestupek spojen též bodový postih, což je v rozporu s ustanovením § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je přitom navázán na právní moc rozhodnutí o přestupku, a proto je trestem, tj. sankcí za přestupek. Jelikož žalovaný tuto vadu aproboval, je i napadené rozhodnutí nezákonné pro rozpor s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu.
7. Žalobce proto závěrem navrhl, aby krajský soud napadené, jakož i prvostupňové, rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a námitky považoval na nedůvodné. Skutkový stav byl dle žalovaného zjištěn bez důvodných pochybností. V případě měření rychlosti je vždy třeba v řízení jako důkaz provést výstup z měřiče rychlosti, neboť tento nelze nahradit a i přes jeho povahu úředního záznamu je zcela neodmyslitelným důkazním prostředkem.
9. Žalobce pak byl v průběhu celého řízení pasivní, nevyjádřil se k podkladům rozhodnutí a nenavrl ani provedení žádných důkazů. Vzhledem k tomu, že správní orgán měl na základě provedených důkazů skutkový stav za prokázaný nade vší pochybnost, rozhodl ve věci bez provádění dalšího dokazování. Správní orgány i příslušníci Policie ČR jsou seznámeni s návody k obsluze měřicích zařízení, proto by bylo dle žalovaného nadbytečné provádět jako důkaz i návod k obsluze použitého měřicího zařízení. Návod k obsluze měřicího zařízení LTI 20/20 TruCam je navíc dostupný na internetu.
10. K absenci uvedení počtu bodů ve výroku rozhodnutí o přestupku žalovaný uvedl, že správní orgány nemají povinnost uvádět počet bodů ve výroku rozhodnutí, neboť body jsou přidělovány bez správního uvážení a automaticky až na základě znění výroku rozhodnutí.
11. S ohledem na výše uvedené proto žalovaný navrhl, aby krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

12. Ve správním spise se nachází mj. oznámení přestupku sepsané na místě dne 3. 10. 2016 hlídkou PČR, č. j. KRPB-232099-2/PŘ-2016-060606, na které se žalobce nepodepsal, úřední záznam ze dne 3. 10. 2016, č. j. KRPB-232099-1/PŘ-2016-060606, záznam o přestupku ze dne 3. 10. 2016 s číslem snímku z měřiče č. 3669, na němž je zachyceno zařízením s výrobním číslem TC003685 motorové vozidlo značky Š. O. s registrační značkou s naměřenou rychlostí 128 km/h, ověřovací list č. ze dne 26. 11. 2015 vydaný Českým metrologickým institutem, z něhož vyplývá, že silniční laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM s výrobním číslem TC003685 byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze s platností do 25. 11. 2016, a výpis z evidenční karty řidiče (žalobce), dle které byl aktuální stav bodového hodnocení žalobce 0 bodů, přičemž neměl ke dni 5. 10. 2016 žádné záznamy v přestupcích.
13. Z obsahu předloženého správního spisu soud dále zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti žaloby.
14. Dne 7. 10. 2016 byl žalobci doručen příkaz o uložení pokuty ze dne 6. 10. 2016, č. j. 160415/2016/OdaP/OP/Št. Proti tomuto příkazu podal žalobce prostřednictvím emailu dne 24. 10. 2016 odpor, který žalobce k výzvě správního orgánu I. stupně podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 7. 11. 2016 potvrdil.
15. Dne 9. 11. 2016 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání ze dne 7. 11. 2016, č. j. MUHO 13102/2016/OdaP/OP/Št, a to na den 28. 11. 2016 v 08:30 hod. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 28. 11. 2016, č. j. 160415/2016/OdaP/OP/Št, se žalobce k ústnímu jednání nedostavil. Správní orgán I. stupně k důkazu provedl

oznámení o přestupku, záznam z rychloměru a ostatní spisový materiál obsažený ve spise.

16. Dne 28. 11. 2016 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 30. 11. 2016.
17. Dle protokolu o nahlížení do spisu ze dne 29. 11. 2016 se téhož dne ke správnímu orgánu I. stupně dostavila zmocněnkyně žalobce V. Ř., která předložila plnou moc ze dne 11. 11. 2016 a požádala o nahlédnutí do spisu. Dne 13. 12. 2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno blanketní odvolání, jež bylo prostřednictvím emailu podáno zmocněnkyní žalobce. Usnesením ze dne 19. 12. 2016, č. j. 160415/2016/OdaP/OP/Št, byla zmocněnkyně žalobce vyzvána správním orgánem I. stupně k doplnění odvolání ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení usnesení.
18. Žalovaný následně vydal dne 17. 1. 2017 napadené rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu.

V. Posouzení věci krajským soudem

4. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
5. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
6. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
7. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
19. Co se týká dalších žalobcem namítaných skutečností týkajících se objasnění skutkového stavu nyní projednávané věci, krajský soud uvádí, že povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku, leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo). Povinnost prokázat přestupek obviněnému má správní orgán. Obviněnému stačí k tomu, aby nemohl být za

přestupek postižen, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil; obviněný se nemusí vyvíňovat, tedy prokazovat, že se deliktního jednání nedopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 – 68, bod 18).

20. Obecný požadavek na souladnost přestupkového řízení s limity ústavněprávními a mezinárodními však neopravňuje k tomu, aby u ustanovení upravujících procesní náležitosti přestupkového řízení byl použit takový výklad, který by fakticky bránil efektivnímu

postupu. Jinými slovy řečeno, interpretace omezujících pravidel procesu ve správním trestání nemůže být natolik extenzivní, aby ve svých důsledcích znemožnila účinný postih

za protiprávní jednání. V možnosti nabízet důkazy a uplatnit prostředky ke své obraně je

tak zapotřebí primárně vidět (v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2000, sp. zn. I. ÚS 533/98, N 81/18 SbNU 197) právo osoby, proti níž se řízení vede, a nikoliv povinnost správních orgánů. Uvede-li obviněný v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a navrhne k jejich prokázání důkazy, je správní orgán povinen se řádně vypořádat jak s těmito tvrzeními, tak i s nabízenými důkazy. To samozřejmě neznamená, že musí všechna tvrzení prověřit a nabízené důkazy provést. Pokud to však neučiní, musí svůj závěr přezkoumatelným způsobem vysvětlit. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 – 68).

21. Zdejší soud k tomuto poznamenává, že žalobce svou argumentací, jež uplatnil teprve v podané žalobě, neboť ve správním řízení byl vyjma podání odporu a blanketního odvolání toliko pasivní, nevnesl důvodné pochybnosti o okolnostech spáchání přestupku. Veškerá v žalobě uplatněná tvrzení žalobce byla pouze obecnými frázemi, k nimž žalobce nenabídl žádné rozumné důkazy. Taktéž správním orgánům se žádné důkazy nenabízely ani ze spisu či kontextu věci. Krajskému soudu proto není zřejmé, co by jiné důkazy, ať již výslech policistů či například návod k obsluze měřicího zařízení, mohly pro věc jako takovou přinést.

22. Lze souhlasit s obecnou tezí, že správní orgány jsou povinny samy vyhledávat a opatřovat

si důkazy a podklady pro svoje rozhodnutí. Nelze však z této teze současně dovodit, že i v případě, kdy správní orgány nemají žádné důvodné pochybnosti o skutkových zjištěních

a o jejich právním posouzení, jsou přesto povinny pokračovat v pořizování dalších důkazů

a podkladových dokumentů v závislosti na vůli přestupce. Přestupkové řízení je založeno

na uvážení správního orgánu ohledně rozhodnutí, jaké důkazy provést a jaké nikoliv. Opačný výklad by mohl paradoxně znamenat, že přípravná fáze rozhodovacího procesu by nikdy nemohla skončit (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č. j. 2 As 93/2006 – 84).

23. Krajský soud tedy na základě žaloby přezkoumal, zda správní orgány v řízení o přestupku opatřily takovou sadu důkazů, která po provedeném zhodnocení s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vedla k závěru, že se žalobce přestupku dopustil, s tím, že zároveň neexistují žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení žalobcovy viny. Krajský soud k tomuto uvádí, že správní orgán I. stupně provedl řádné a obsáhlé dokazování, přičemž z podkladů pro rozhodnutí vyplývá nepochybný závěr o vině žalobce. Oproti případům, ve kterých neexistuje proti přestupci, kromě výpovědi členů policejní hlídky, žádný jiný důkaz, je tomu totiž v případě žalobce zcela jinak. Důkazů je dostatek a samy o sobě tvoří uzavřený a žalobcem relevantním způsobem nijak nezpochybněný uzavřený celek. Správním orgánům přitom jako důkaz svědčící o vině žalobce svědčilo oznámení přestupku sepsané zasahujícími policisty na místě ze dne 3. 10. 2016, č. j. KRPB-232099-2/PŘ-2016-060606, úřední záznam ze dne 3. 10. 2016, č. j. KRPB-232099-1/PŘ-2016-060606, záznam přestupku včetně fotodokumentace přestupku s číslem snímku 3669 pořízená silničním laserovým rychloměrem zn. LTI 20/20 TruCAM v.č. TC003685 ze dne 3. 10. 2016 v 14:38:34 hod, kopie ověřovacího listu k silničnímu radarovému rychloměru č. 8012-OL-70387-15 a výpis z evidenční karty řidiče (žalobce).
24. Důkaz o rychlosti žalobce byl pořízen radarem TruCAM LTI 20/20, v.č. TC003685, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl použit po dobu platnosti provedeného ověření, což splňuje zákonný požadavek dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění (dále jen „zákon o metrologii“). Pokud žalobce zpochybňoval výsledek a způsob měření rychlosti jím řízeného vozidla, je třeba poukázat na ustanovení § 11 odst. 4 zákona o metrologii, podle něhož u měřidel, pokud jsou používána za okolností, kdy nesprávným měřením mohou být významně poškozeny zájmy osob, je poškozená strana oprávněna vyžádat si jejich ověření nebo kalibraci a vydání osvědčení o výsledku. Ověřením uvedeného měřicího přístroje, jako měřidla, se potvrzuje, že tento přístroj jako měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Jestliže důkaz o rychlosti žalobce byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen, přičemž o jeho identitě není žádná pochybnost a byl použit po dobu platnosti provedeného měření a policista byl seznámen a oprávněn obsluhovat dané měřicí zařízení, nemůže žalobcova námitka zpochybňující měření sama o sobě zpochybnit závěry správních orgánů o spáchání přestupku.
25. Krajský soud má proto za to, že byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, a žalobce nijak konkrétně nezpochybnil správnost provedeného měření. Soud v tomto kontextu ze správního spisu ověřil, že použitý rychloměr TruCAM LTI 20/20 splňoval všechny zákonem stanovené požadavky, což vyplývá právě z ověřovacího listu ze dne 26. 11. 2015, č. 8012-OL-70387-15. Ve vztahu k výsledné fotodokumentaci poté krajský soud v souladu se závěry správních orgánů uvádí, že na pořízeném snímku je vozidlo viditelně zachyceno, aniž by bylo zaměnitelné s jiným vozidlem či objektem. O okolnostech spáchání přestupku, tj. zejména jak významně žalobce překročil rychlost a že měření probíhalo standardně, svědčí především výstup z měřiče rychlosti – záznam o přestupku, zachycující vozidlo žalobce ve standardní poloze s čitelnou registrační značkou a dalšími souvisejícími údaji (směr příjezd aj.) Měření rychlosti bylo provedeno silničním rychloměrem TruCAM LTI 20/20, jehož spolehlivost byla

ověřena ověřovacím listem Českého metrologického institutu. Výrobní číslo použitého rychloměru, tedy TC003685, se shoduje s číslem rychloměru, k němuž byl doložen platný ověřovací list. Výstup z měřicího zařízení spolu s ostatními podklady správního spisu dosvědčují, že k žádným neobvyklým postupům ani výsledkům měření nedošlo. Nebyly zjištěny žádné indicie k tomu, že by nebylo postupováno v souladu s návodem k obsluze. V neposlední řadě je třeba uvést, že k předmětnému měřicímu přístroji TruCam se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 As 276/2015 - 38, kdy uvedl, že *„kontrolní mechanismy zajišťují, že pokud TruCam ukončí měření bez chybového hlášení, je hodnota naměřené rychlosti správná. Než se zobrazí naměřená rychlost, systém provede cyklus několika měření, aby vyloučil statisticky významnou chybu a potvrdil tak správnost naměřené hodnoty, proto vyhodnotí-li kontrolní mechanismus, že měření by nemuselo být správně (např. nenadálá překážka v trase paprsku, pohnutí ruky s TruCamem atd.) objeví se chybové hlášení.“* Pokud měřicí přístroj nemá stabilizovanou polohu, měření rychlosti se neprovede. Z toho vyplývá, že již i Nejvyšší správní soud potvrdil, že funkce daného měřicího zařízení je automatická, tedy lze aplikovat na daný případ judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které, pokud byla rychlost žalobce rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27 a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013 - 60). Ze spisu tedy vyplývají jasné důkazy, že žalobce skutečně řídil na silnici I/55 v k.ú. Hodonín ve směru jízdy na Rohatec rychlostí min. o 34 km/h více, než byla povolená rychlost. Ze Záznamu o přestupku včetně fotodokumentace je přitom zcela zřejmé, kdy a kde přesně k měření rychlosti vozidla žalobce došlo, přičemž přesné místo měřicího přístroje je zde definováno taktéž souřadnicemi GPS. Jednoduchým zadáním těchto údajů do jakéhokoli volně dostupného serveru obsahujícího mapová rozhraní (např. www.mapy.cz) si lze poté tuto polohu zpětně dohledat, přičemž tato plně odpovídá skutečností uváděným v Záznamu o přestupku. Takovou identifikaci místa měření proto soud považuje za zcela odpovídající a nezpochybnitelnou.

26. Co se týká procesní hodnoty úředního záznamu, lze v tomto odkázat na bohatou a propracovanou judikaturu správních soudů. Význam úředního záznamu spočívá v přestupkovém řízení v tom, že na jeho základě si může správní orgán předběžně vyhodnotit význam případné svědecké výpovědi dané osoby z hlediska skutečností, které je třeba v konkrétním řízení o přestupku prokazovat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 - 27). Úřední záznam lze v přestupkovém řízení použít, a to například v případě rozporů mezi výpovědí svědka nebo obviněného a obsahem úředního záznamu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010 - 73, kde se Nejvyšší správní soud odklonil od přísnější judikatury trestněprávní). Úřední záznam může být dokonce přijat i jako listinný důkaz za situace, kdy skutečnosti v něm uvedené není objektivně možno prokázat jiným důkazem, typicky výpovědí obviněné osoby či svědků (v tomto smyslu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2012, č. j. 2 As 67/2011 - 89).
27. Úřední záznam doprovázený fotografickým materiálem má nesporně svou důkazní hodnotu, a to především v situaci, kdy tam uvedená tvrzení přestupce žádným relevantním způsobem nezpochybní, respektive úřední záznam sám obsahuje

skutečnosti odpovídající neopakovatelným a neodkladným úkonům, v tomto případě fotografie z měřicího zařízení (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 - 48).

28. Z povahy úředního záznamu jako jednostranného úkonu správního orgánu skutečně vyplývá, že pachatele přestupku nelze postihnout výhradně na základě úředního záznamu, aniž by byly proti přestupci jakékoliv jiné důkazy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115). V nyní řešené věci však proti žalobci existovaly další důkazy, a to zejména fotografie z měřicího přístroje, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činily skutkovou situaci naprosto jasnou. Krajský soud proto souhlasí s tím, že správní orgány pomocí těchto důkazů zjistily skutkový stav věci, o němž neměly žádné důvodné pochybnosti, a prokázaly, že se žalobce dopustil daného přestupku. Stav bez důvodných pochybností lze vyjádřit jako míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o opaku. Hodnotily-li správní orgány popsané důkazy jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti, mohly dospět k jedinému možnému logickému závěru, a to že žalobce skutečně řídil motorové vozidlo rychlostí min. o 34 km/h vyšší, než byla maximální povolená rychlost na dané pozemní komunikaci, tedy silnici I/55. Výslech policistů, provedení návodu k obsluze rychloměru či jiných důkazů za situace, v níž žalobce nepodal k zatímní skutkové verzi případu žádná relevantní konkurující tvrzení, a to ani v podané žalobě, by pak byl naprosto zbytečný (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013 - 35).
29. Krajský soud proto uzavírá, že žalobcovy výtky proti měření rychlosti jízdy a jeho správnosti tedy zůstaly v pouhé obecné rovině. K výsledku zasahujících policistů, čtení návodu k obsluze měřicího zařízení či provedení jiných důkazů by byl správní orgán povinen přistoupit pouze tehdy, pokud by ve věci zůstávaly významné skutkové pochybnosti, respektive by skutková zjištění správních orgánů byla žalobcem rozumným způsobem zpochybněna. To však v případě žalobce nenastalo, proto byl postup správních orgánů shledán zdejším soudem za zcela správný a odpovídající průběhu správního řízení.
30. K neuvedení bodového postihu do výroku prvostupňového rozhodnutí soud uvádí, že sice ustanovení § 77 zákona o přestupcích stanovuje, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat druh a výměru sankce, nicméně ustanovení § 11 odst. 1 zákona o přestupcích taxativně vymezuje, že *za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci,* *e) zákaz pobytu.* Zákon o přestupcích tedy nepočítá s uložením sankce bodovým postihem. Soud nerozporuje závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 69, že bodový postih je trestem, ovšem dle názoru soudu nelze akceptovat argumentaci žalobce, podle níž je v přestupkovém řízení nezbytné uvádět do výroku o trestu i počet zaznamenaných bodů do registru řidičů, neboť nejde o trest ukládaný správním orgánem, nýbrž o sankci sui generis, která nastává ex lege v souvislosti s pravomocným ukončením řízení o přestupku.

31. Dále soud připomíná ustanovení § 123b odst. 1 silničního zákona, dle něhož *řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*
32. Podle ustanovení § 123b odst. 2 silničního zákona *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.*
33. Jak tedy vyplývá z dikce zákona, sankce za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení zaznamenává do registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, přidělování bodů však nespadá do pravomoci správního orgánu rozhodujícího o přestupku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán, jež provádí zápis do registru řidičů, má k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, č. j. 11 A 107/2011 - 31). Pokud tato činnost není v kompetenci správního orgánu I. stupně (resp. žalovaného), nemůže mu náležet povinnost tyto body žalobci udělovat. Až na základě nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku byly žalobci uděleny body, z povahy věci tak nelze tyto body obsáhnout taktéž ve výroku prvostupňového rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené tak ani správní orgán I. stupně nepochybil, když neuvedl ve výroku svého rozhodnutí bodový postih žalobce. Podle platné právní úpravy tedy není obsahem rozhodnutí o přestupku stanovení počtu bodů v registru řidičů, neboť toto je předmětem zcela jiného řízení, nikoli řízení přestupkového. Bodový postih, či možnost domáhat se změny zápisu počtu bodů v registru řidičů, je otázkou zcela jiného řízení, tj. řízení o námitkách ve smyslu ustanovení § 123f silničního zákona.
34. Pokud pak žalobce s odkazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, tvrdil, že součástí výroku měla být i informace

o uložení sankce v podobě záznamu stanoveného počtu bodů v registru řidičů, nutno uvést, že Nejvyšší správní soud se v citovaném usnesení nezabýval náležitostí výroku o přestupku. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se zabýval zcela odlišnými otázkami (povahou záznamu o počtu bodů v registru řidičů) a jeho závěry tak nelze na nyní projednávanou věc bezesbýtku aplikovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2016, č. j. 7 As 179/2016 - 37).

35. Krajský soud má tedy za to, že správní orgány dostály své povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku, přičemž dodatečně uplatněné žalobní námitky byly pro spravedlivé rozhodnutí věci irelevantní a nevěrohodné. Ostatně i v usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 – 71, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že změna pasivního postoje obviněného ve správním řízení v aktivitu v soudním řízení zřejmě nepovede k jeho úspěchu typicky „*v situacích překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy, kdy bude závěr správního orgánu o naplnění skutkové podstaty přestupku podpořen navzájem nerozpornou a přesvědčivou sadou důkazů, přičemž teprve v žalobě přijde žalobce s obecnými a k věci se nijak blíže nevztahujícími důkazními návrhy ohledně možné chybovosti měřicího přístroje*“. Jak bylo uvedeno výše, přestupkové jednání bylo dostatečně prokázáno správními orgány shromážděnými podklady, přičemž nebylo na místě provádět dokazování k novým skutečnostem, které žalobce účelově a především ve vší obecnosti bez uvedení na věc konkrétně dopadajících námitek uplatnil až v řízení o žalobě.
36. Na základě všeho výše uvedeného proto krajský soud souhlasí s tím, že správní orgány pomocí výše specifikovaných důkazů zjistily skutkový stav věci, o němž neměly žádné důvodné pochybnosti, a prokázaly, že se žalobce dopustil daného přestupku. Stav bez důvodných pochybností lze vyjádřit jako míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o opaku. Hodnotily-li správní orgány popsané důkazy jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti, mohly dospět k jedinému možnému logickému závěru, a to že se žalobce skutečně přestupkového jednání dopustil. Podle názoru zdejšího soudu tak nevznikají pochybnosti o tom, že žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ve spojení s ustanovením § 18 odst. 3 silničního zákona. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
38. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední

povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

39. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení.

40. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. března 2019

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.